

[Finansministeren.]

2-3 gange så meget, som før reglerne for tipning blev ændret.

Heick: De to højtærede ministre afviste forslaget om den revolverende fond, og det synes jeg ikke der er så meget at sige til; for det var jo mit forslag; men det er mere betænkeligt, at de herrer ministre også kritiserer det, for under cirkulæret, som var nøjagtigt afskrevet i mit forslag, står: Julius Bomholt. Når jeg brugte nøjagtigt dette ordvalg i det forslag, jeg skitserede i udvalget, var det for at være sikker på i hvert fald af have én stemme mere end oppositionen; jeg gik ud fra, at den højtærede socialminister ville stemme for det forslag, som han i sin tid selv havde sat sit navn under.

Hvad angår spørgsmålet om de midler, der går tilbage, absolut skal udlånes igen til studier inden for samme studieretning, har jeg selv været i tvivl, men jeg benyttede ordvalget for på forhånd at sikre mig den højtærede socialministers tilslutning. Når det hævdes, at man derved favoriserer den pågældende studieretning, vil jeg dog sige, at det ikke på forhånd er givet, for også efter vort forslag vil man opretholde en stipendieafdeling, og jævnsides med, at låneafdelingen vil vokse på det pågældende område, kunne man indskrænke stipendieafdelingen og så stille yderligere stipendiemidler til rådighed for de øvrige områder.

Ninn-Hansen: Jeg takker for de oplysninger, den højtærede finansminister har givet. Jeg opfatter det, han sagde vedrørende lovforslaget om en opsparingsordning for unge ikke-forsørgere, som et tilsagn om, at der ikke nu vil ske nogen forværring for de erhvervsstuderende. Jeg havde den opfattelse ved gennemlæsningen af lovforslaget, at en student, der har en erhvervsindtægt på 5 000-6 000 kr., vil blive ramt af en skatteforhøjelse, såfremt han ikke gennemfører den opsparing, der er tale om, hvad han ikke vil være i stand til, fordi han skal bruge indtægterne til at betale sine studier med. Men når den højtærede finansminister siger, at de erhvervsstuderende ikke vil blive ramt af højere skatter gennem den pågældende lov, tror jeg selvfølgelig på det og betragter det som et tilsagn, og så er

jeg tilfreds, indtil vi får den løsning, som nu alle har givet tilslutning til, med egentlige skattelettelser for de erhvervsstuderende.

Ragnhild Andersen: Den højtærede undervisningsminister mente ikke, at 17 mill. kr. var mange penge for mig, eller at de spillede nogen rolle for mit parti. Jo, det gør de naturligvis, og det er klart, at de 17 mill. kr. skal skaffes fra det produktive liv lige så vel som alle andre midler. Men når vi ser på budgettet, der arbejder med 5 milliarder kr., som indgår i skatter og afgifter fra borgerne, så er 17 mill. kr. ikke nogen stor sum penge, og når man tænker på, hvad der skal bruges til de unges uddannelse, skulle man nok synes, vi kunne få råd til at yde noget mere.

Den højtærede minister taler om sparsommelighed; jeg kunne godt ønske mig noget mere sparsommelighed på andre områder end netop, hvor det er ungdommens uddannelse til videnskabelige og andre formål, der står på spil. Man er ikke nær så karrig, når det drejer sig om ungdommens militæruddannelse; det lille problem kunne vi godt tale en hel del om her i tinget. Jeg kunne tænke mig, at man ofrede meget mere på ungdommens virkelige uddannelse fremfor på dens uddannelse inden for militæret.

Ordføreren for venstre, det ærede medlem hr. Heick, siger om de foreslåede skattelettelser til forældre, at han vel er klar over, at de fortrinsvis vil komme de store skatteydere til gode, men da det er af stor værdi, at forældrene selv bekoster deres børns uddannelse, ønsker han disse skattelettelser gennemført, og det ærede medlem hr. Ninn-Hansen siger, at forældrene skal have mulighed for skattefradrag, for at de selv kan bekoste deres børns uddannelse. Ja, nu har man jo draget finansministeren ind i debatten; skal vi så ikke være enige om, at hvad enten der gives en skattelettelse på 1 000 kr. eller et stipendium på 1 000 kr., betyder det et lige stort minus for statskassen. Derfor er det ikke rigtigt at stille problemet op på denne måde. Den, der får en skattelettelse som bemidlet, kan slå sig for brystet og sige: jeg sørger selv for mine børns uddannelse, jeg kan selv, jeg får bare en lille skattelettelse.